

Erzéki szervek.

Ide tartoznak azon szervei is, melyek a testnek, melyek a kiül-világ felől járó specialis ingereknek (ir., szag., füg., hang., hő-, rész.) fel fogására szolgálhatnak. Az ingereknek megfelelően általában körülöttük a testnek körülöttük maga: a szaglószervet (*organum olfactus*); az ízölőszervet (*organum gustus*); a hangszám szervét, amely egyúttal a testnek körülöttük íz- és színéről is, valamint a látást, a hallószervet (*organum auditus*) és a látszószervet (*organum visus*).

A szaglószerv.

Legfontosabb tudnivalóinkat már az orvireg leírásával a szigetűben tanulmányoltuk. A szaglás szerve az orr nyálkahártya, regio olfactoriájában helyezkedik el, amely az orviregben a felől hagyjóra, a felől orvijáratra, a septumnak visszamenben levő területre terjed ki. Idegen a.m. olfactorius, melynek részletei a sárgásban a szaglónyálkahártyában levő specialis szaglószöjetől indülnek ki, s minden fel a bőrből olfactoriusba. Tehát a szaglószöjetők t.h. a periferiára kihelyezett idegeszöjetők. Többük közöséges hainuszöjetők vannak hainuszöjetők gyűjtőjében. A nyálkahártyában ilyen se-rosum mirigyei, g. olfactoriae vannak (Bonnemann).

Az ízletszerve.

Az ízletszervet, az i.u. ízletszimbók (*genuinae gustatoriae*): testük, melyek föléjük a nyelv papillái, különösen a papillákban és faliabakban helyezkednek el, de találhatók a rövid és garab nyálkahártyáján, egyebutt is. Ezaz ízletszimbók számos, dúsított hordásában membrana propriaval körülöttük helyezkednek, melyekben kétfélre osztott találhatók: specialis ízletszöjetők és hainuszöjetők. Az ízletszöjetők szabad felülein, finom rörszerű nyúlványok vannak, melyek a membrana propria által alkotott takarék egy finom nyílásában, a poros gustato-

koronásan szabadtól kiválasztottak. Ezután végkészülékeket a u. glossopharyngeus innerválja, amelynek rostjai a szítek követő oszlopnak el részben begyűrűsek a gemmába /: intergemmalis rostok/: részben maga kívül oszlanak el /: subgummalis rostok:/

A bőr.

A bőr több felületi alatt feljut, egyfelől a testtel védi karcsú, kúló hatások ellen, másfelől hőszabályozó, kiűgörzőt és hőátvittező a vér, és így a test hőfoka a bőrön keresztül, mint érzékszer, a kapillás, színés, feszülés, hő stb. által okozott ingereket tüslőműködve lezárja, fáradtsával erősítő szerepet, a test nedvességeinek circa 1/3 részét kiszabálja a verejték /: sudor/: alakjában. Ez a lemezködő hely látvány, barátlik gyönyörűsége a szemvezetékek. Létezikban számos magaszt a bőrrel, amik jól láthatók keprődésénél /: haj, hajrána stb.:/ Maga a bőr előbbi álló ruhagyors kipréselése, mely helyenként változó minőségi és vastagságú. Felületeit circa 10. részes lehet, helyenként barázdáltak vannak, pl. arcon. Igaz fáradtság a kezben is lában látható bőrűi tactiles és a redék. A bőrűi tactiles részben arányuk hagyja le a bőrűi terminális, részben a metacarpusok fejéinél 3-4. metacarpalis vagy -agy 1. carpalis a掌骨 és hyposternum. A finom redékkel a coquimbal terület.

Egyes felületek 1-6 mm², vastagságuk 1-4 mm, legvastagabb a kezeken és halpon a hajtan. Legvékonyabb a szemhéjai, precísei, szemtumamai stb. Színe a faj, nem és egyen szerint változó s különböző a test egyes helyein, pl. vannak crassu-pigmentált fehérök, változó a szín és vörös színben színezett is. Egyes helyeken röviden leszűkítés, pl. szemhéjai, fülkagylói, orkhialam, pl. precísei.

Stiel földlegből áll: az epidermisből: hármas és a cibisból: körülbelül néhány.

Az apidomus, többre kevésbé hármas hár, amely az akutta levő hólyásról lebontott hármaszajnákat hild. Ez a hármaszajnok leszé nyomásukba a cívis papillái, úgy, hogy a hármas alján hármasa húllámos lesz. Íme a két fajtak hűtőszertethetőség:
abratum germinativum /: a Malpighi / melyben a sejtek általánosan megnyerődnek, a felcső abratum coriaceum mely általánosan nyomásodott sejtekkel áll, a sejtek között természetes leválasztás a bőr felületén /: horvátiai / . Az elmaradásokat folyamatosan megfelelően a str. germinativum és coriaceum között több általánosítási rész van, mégpedig a t.k. str. germinativum, a str. granularium, azonban a str. tectorium, a melyben már az elhalás tünetei tübektelenek. A str. germinativumnak két része van, a str. cylindricum és a str. spinosum. A str. germinativum festék quatinus-melárosra meg a bőr színét, sőt bőréne fejedékkel, sok pigmenttel, mely gyorsan melegítik le, részben tüdőben ülően felejtkezik, részben vándor sejtek utánjárókban adja. Újra utalnak a str. albino likén egyreink, ahol a formáin semmi pigment nincs, s a test általában festékkel len. Újra utalnak a str. spinosumra is van pigment.

A cívis vagy coriaceum a bőr hólyásról leírózott két nétegresszálához: felcső hárniktól, illetve str. papillára és a gyakorló bőrre, nétegre str. reticuláre, mely közvetlenül elmagy a bőr részbeni rövidítésébe.

Szó a coriaceum felcsinél nincs, regula laboratilag rendeltetésből, de tüdődanképen bár más systema szerint elhelyezkedő részben finom kiemelkedésekkel látunk, az illetve str. papillákat, melyekben pinni ar is isteghialzat látható. Ikkor vanak a bőr számos véghéprülfélei elhelyezve a Meissner f. és Pacini f. területeken. A papillák sorai a tengeren, tengeren, az újjak tengerén, illetőleg talpi felcsinél számosról barázdaikat körfogó fejeiken rendelődnek el, illetve str. crista coriaceum hárján, melyeknek elhelyezése egyenileg hú-

minősösig a személyesem, mág megállapításával fontos szabóeszköz lehet: *exactylскопия*:

A str. papillare bőnműt károsítva és ideognaphikkal, az említett eszközök felülein nyílnak a vörösek növegyek. Helyen kevés rizom, szövet is van benne: *tunica dartos, mm. arrectores pilae* etc.:

A hela subcutanea iles határán külön függ össze a str. retinilevel. Ilyen szint tartalmaz, amely a panniculus iadiposum adja. A koponya alatti retinaculumok rekeszére osztják fel.

A bőr járulékos részei közül a szorosabak egyes helyek: tenger, baly gl. penis, clitoris, praeputium belső oldala, nábor labii, $\frac{1}{3}$ ujj - pere hatal oldala: / kivételével az egész bőr felülein megtalálhatók. Tábláson néha fejtettek a fejtetőn, ahol hajnak: capilli nesciunt, ciliis a manu szerveken pinniles: / a hajnálban, forficával az ejakákn, a mellkasban is a has falon is. A többi helyeken a szörök gyenge selleknek fizikai pihék: lamígo: / kejviselek, így a hamlokban, szemhéjában, arcra stb. Egyes helyeken a szorosabaknak külön neveik van, így az orban, vörösök, a földön tragi, a hajnálban hirsi, a szemhéjban ciliae, főleg a supersilium.

A haj v. szorosabak az epidermis régióinakai, vállanak t.k. majraiiból, sa hajhüvelyből: / folliculus epithelialis: / mely a hajszálak a bőrleányozott részén veszi körül. A haj vége az u. hajhagymát: bulbus pilis: / alkotva, megtürrőd. A hajhüvely körül a károsítva látható részeget alkot, a hęca folliculi pilis, mely a bulbus alsó vége, mint a papilla pilis: / hajszáler: nyomul be.

Finnabb szerkezetet a száratlan lángyalja. Itt még jögyezik meg, Teladat a bőr leric, amelyben a maradványos hajat a lamigo elzi meg. Horsza változás, melyet 1.5 mm. ing. Elhe-

lyrics eggyénekből v. csoportokban. A fején 3-5-szál együtt. Lárvá-
sige fején 10 mm. 300, makkalban 44, szemérem hajkán 30-35
mm. fekete, barna, gyorsan legesz, széke v. vörös. Trajnák:
szívek szerint habad / fluminia pilorum / Fejletőn vertex pi-
lorum, farkcsalán v. sacralis állásra szerint, nem merev, sima,
küllőmos, fűrés, göndör, gyapjas haj.

A hajmalak, helyesebben a faggyű mirigyei járulékos szervei
gyanánt behintendők, e m. cornacores pilorum, finam sima i-
zomnyalabok, melyeknek feladata, a faggyűmirigy valósá-
kít a hajtiszále nyomára. Többek belátására összehívódva a
mirigyei környezet a felületek, s e m. hajból okozók.

A mirigyei két fél: faggyű és végtérmirigyei. A faggyűmi-
rigyei / gl. sebaceae / mindegy a hajmalak közéleben vanak,
fűrés mirigyei, valadékuk a hajna bőr kirozására szolgál.
A tengeren is talvan húányoznak. Töltőleges mirigyei a
filben a gl. cornuimisopae a szemköziban a gl. ciliare Mal-ri-
panthiával magyok a húmájmirigyei. A végtérmirigyei
leggyakrabban a fejbőrön, a hajlatsokban tengeren is talvan fejlőd-
tek ki. Apis caerules mirigyei a végtérben feleszerelven / gamog
mirigy / Sos, ellenre szagú nedvet, az irradásig / südör / va-
lasszatnak ki. Törzsető csinák arcpidermisit díngóhúr / re-
píren fűjja át. Nyilásaiak a bőr prónái.

A hárnirok füngűs / er üregéhez végen, a dorsalis oldalán te-
lyekednek el. Leptos, rendkívül erős szarú részből állnak.
A csontról egy részén er. m. hárnimagyak / anabics / fekuzz-
nak. A hárnimagy rétege mint hárniacsik / wallum / felhaj-
lik a raja. Alatta van a hárniubarátca / sűrűn üregű /
A hárni proximalis végét hárniagyökérnek / radikus / me-
verrik, ill. hártnak a hárni növése. Ehez a hárni rende-
sen egy felüres felhald alakú rövidet van, a tunica. A matix-

nak, illetve több időszakra, hogy rajta való illák lehetett. Pan-gi tűdömlés lécéh: cristata mabuni angustus: / vannak. A val-
tenu magaszt, alkotó hárni szélén megháborított hármaszegély kis-
halá, hypochlina, ami a hárni fejlődésével összefüggő ma-
nasztany. Legrosszabb a radix fölött. A hárni szabad része a-
llott levő csíkok hárni a hypochlina. - Hárni feladatba: az
új hármaszegély pícelni en köz.

A hallószerv.

Hárni férgekből áll: kílső, középső és belső részből. A kílső
rész tartozik a fülkagyűlés és a kílső hallójára. A középső rész
a dobireg a dobjártyával a hallócsontokkal, kevább a tüba-
tán. Láttuk. A belső rész áll a halványhárnból és a belső hallójá-
ról.

A fülkagyűlés: rugalmas peresogabol áll, csak az alsó részen er-
re. A lobulát sűrűn bőben hárnylik a peresogó. A peresogó részét
lár fedi. Röjt a kiemelkedésök és barárdákat láthatunk, melyek
gyakran még felülük a peresogó hárnyt kiemelkedésük. A hagyűlés részét alkotó kiemelkedés a helix mely előt a más te-
lissel keverődik, melynek hegyes vége spina helicis, hátsó a
második h. el viszük. Hatulról felül平行 a fül aranthe-
lis, mely fölött két rövid kevésbé keverődik. A helix körött van
a forra intercūrialis. Helix is authelix között a napha ne-
vező barárdával van. A hagyűlés alsó részén két kiemelkedés van,
a brachius és antibrachius, közöttük az incisura interbrachialis.
A hagyűlés közepét el fogható barárdával a spina helicis ellent-
je egy felrő kevésbé cymbária és alsó magyobb caudum conchae-
... itt bőr röviden bele van a kílső hallójára. A
helix-en gyakran egy kis gyűrű látható a lefordult, rea-
bad részen, azaz a hármaszegély Darwinii, mely az állatok-

máj meglévő részének paralelumok viszonylagosan maradóinak. Az elülső felülein alkotott részeinek megfelelően, hol előbb kiemelkedés van, hátról benyúdásnak hajtunk és vizsgálunk. Igy a felületen emiattia sephae, forma subhelicis sbb. különbözőtellelő meg.

A hagyás morgatására valóval csak a galériával összefüggő rész fülvénnyel a műsc. auricularis part, sup. et ant. melichék a facialis interval. Leszövés sbb hőszűrők a part. v. retinaculus auriculare, mely hármasra a fület részére lepör a rüpa. v. atlantis auriculæ, mely enclia a hagyásból, igen gyenge, ar. anterior, v. proptereus auriculæ, melichék feladata a fül előre húzássá valása. Ugyancsak a hagyásból kihordva a rajta erőső és hajtatóan rész fülvénnyel, melichék az emberek legfeljebb mikroskopicsan általhatók ki, ezek a m. helicus major és minor, a m. tragicus, auricularius sa habitus felületen a m. obliquus és transversus auriculæ.

A hagyás a hangvezetékkal, illetőleg a koponyával reakciók egyszerűk, a lig. auriculare anterior, part. és superiorius.

A fülhagyás erei az a. auricularis part. ból és az art. temporalis superficialisból jönnek. Ezrei idegei a m. auriculotemporalis és a m. auricularis magnus, morgatás idege a facialis r. auricularis.

A különböző hálójával a carnis conchae polybatásába vagy befelé a dobbíróig tart. Teljesítik ezt a csontról a paracoccidioidesre. A paracoccidioides a legnagyobb $\frac{1}{3}$ -a, a csontról $\frac{2}{3}$ része, hossza, a dobbírója fél részeje polytan különböző, átlag 2,5 cm. A paracoccidioides hangvezetékkal a fülhagyás paracoccidioides csoncas polybatásában, mint clasticus porciból által való hatalmas mész. felé, és a szíkhosszának nyomásával törlesztésre minősül hatalmasak a csontról, részben. A valójára fánk és a tüdővágyítás, istenkoros betegségek patológia. Röjtök a gy. hárás levágásával, melichék a morgatásban röjtök segítik el. Ezek a

gárok valamennyien hőtőrővellet vonnak kihálva. Tülsáson
vérboragos van a hagyával való bálikorásánál. A csontos hallo-
jainak ravidcsontköröme, melynek felsőben a dobbártya leíllza-
kedére valólag több lábú bálikai. A barárcda fűr a dobbártya per-
fleccidójával húzog, a húzog az inc. tigris. Renni se helyen a spi-
na tigris aki is part, jobb a barárcda két véget. Maga a hallojának az
az tigris és a squama tigris, egyszerűbb áll. Kedelte a pernis arcusli-
mūrak, mely félét gyakran a spina röpa mentüm melkedik ki.

Csontos hallojának az úgyzültetben megnézzen, ez csak a születés
újára hozt fejtődési. Ugyzültetben a húrás hallojának legna-
gyobb részét alkotja az tigrisani húzog kehely amely a tigris van,
úgy, hogy a dobbártya a húzogra húrás felülein van senk hossz
an az tigrisani részét hozzá la a melyreig. A csontos húzog-
zatban a pronaatal van, ad egyszerűbb. Ha ennek szögelettel töve
bálikornak innen gyűrűzzet. A szög lefelénjibb tigris van. Ez
húrás magas pronaatal húzogszögekben szükséges, úgy, hogy a dobbár-
tyát visszalíth, a fülhagylat a gyűrűletek húzogszögeire félén
húrás húl húrás. A hallojának a húrásból folytatása látelik ki,
mely bár igen pronaatal van horváthba a csontos alaphoz, ro-
vid bálikrészben rontottak. Ez okozza azt, hogy a hallojánakban
egyben más gyűrűletek isk igen fajdalmasak, mert az idegek a dör-
zsás folytatásban húrásban megfeszülnek. A bőrben mörzsákok: bu-
gi: / és apicalis fibrosisgyök: / gl. coecum, / sc. / vanak. A bőr a
dobbarthyának rövid húzog, mely igen finán apicalisból fog fedik be
bálikrészét.

Vannak ellátja a hallojának az arthrosz superficialis is ar-
ató, mire a bálikrész profundi. Tölege a m. ciliatus tigris, s a p. au-
gustiulus az eugy.

A dobbártya mérhető alap alá húz, leg az üreg a habentilecsant-
nak. A leíró magánmagánításra, has bálat bálikrészre jut felünn.
Egy labirintus pronaatal mire brancaival, körpáros jüngelvánis me-

dialis p. labyrinthica, felői p. tegumentalis, előre p. canalis
s hatású p. mastoidea.

A lateralis falat főképen a dobbártya hajtja, se fájlett esetben kev-
esbé veszélyes lesz halálunk. A dobbártya ovalis kissé lehúzódott körben
alakú finom hártya, mely a hallójárat funkciójához nincs vonzáshoz.
Lévén, hogy külső felülről előre és kissé lefelé is. Hosszal 15-
17 mm. vastagságára 1/10 vesz a közepén levő lehúzásban az ürengőmű-
körben, melyet a halapács nyelvénél eldugandó része hoz-
lír. Az ümbertől felfelé húzódó sbrancellostér, amit a kala-
pács nyelje okoz. A stria felői része a halapács processus laterali-
sa a prominentia malleolaris hozzá közelíti, melytől ki a diverga-
tó rendőrökkel felfelé, a plies membranae tympani aukcióra kerül.
Követően a dobbártya pars flaccidiját. A dobbártya több része,
mely a hangszállások lehártyása hártyákatban rendszeresen jön,
a pars tensa. Ezek alak hártyáriszma a halapács nyelvénél végé-
hez közelíti az ümbert, amíg a dobbártya a stria mellel a kala-
pács oldalán ^{nyelvénél} a prominentia malleoli. Amikor a dobbártya
helyzetét illetően mintanillettől eltérő leírás kifejtődik, úgy többet kell
az újra megfigyelni. A dobbártya részletei aralis is előre 5-7 mm-
el van közelebb a köreinkhez, mintha felől is hatású.

A külső hallójárat leírásával már említett részén lynn. van
megfigyelni, a dobbártya, egy circularis szalagához, amiből a man-
branae tympani, v. auriculus fibrosus tisztejében áll, mely fent a
incisívánál hártyas. Maga a hártya 3 részre bontható: körül a hal-
lójárat bőre borítja 1/50-60 μ vastag: belül a dobbártya nyelvhez-
hártyája, a kettő között a lamina propria, mely circularis
és radialis részektől van összenőve.

A dobbártyát innel ki a fenti leírás alapján, egy hártya, mely vis-
ben a hártya szélén gyűrű alakban rendszerezik, a hártyákat az
az arteriáktól részben az a. circularis pred. agitiból hártyá-
zik, egy belső a. microsabaw, mely az a. magna agitiból kimentő.

Idegeit a m. auriculis temporalisból hozza.

Az alsó paries jugularisban találjuk a canalis nodus lymphaticus, melyen a plexus lympho-splenicus i. lymph. ligr. le a dobbureg. Ez a fal között a fossa jugularis. Rájára néha a processus styloidem magas felető kiemelkedés van, amelyről kisebb gyűrűk i. m. cellulae lymphaticaes találhatók.

Az előző paries caroticum a plexus caroticusból járó m. caroticus lymphaticus átbelépésére vonatkozik. Aztán a rami communicantes a canalis caroticus lymphaticus inferior nyílása az alsó falnál, a nyílás a medialis fal felé néző réslein. Itt van a lat. fállal való találkozás helyen a finura pecten lymphaticus, melyen a chorda lymphatica i. ligr. ki a dobburegből szelhető a halánték lig. anteriora kapasztja a medialis fállal való találkozásnál fent a canalis nodus lymphaticus nyílása.

A felső paries segmentalis van igen vékony legyezőtőm. lymphaticus persi, mely kissé bedomborodik a lymphatica felső részével a dobburegben egy felső kiböltőről horizontálisan a processus epihypanicus.

Ez a halászatok találják ki. A lat. oblongus legénysébb a körülömlés.

A medialis paries labyrinthicum legkisebbetőbb részt a processus persi, mely a dobbureget a vestibulumból valószínűleg el van erősítve a processus felső részén. Rájára a plexus lymphaticus secundaria van a nélküli lymph. A processus primarius histolos felső réslein van a fentebb emellett a vestibuli, illetve a hagyományosan felső felületi hármas részén pedig a fentebb emellett a cochlearis, mely a membrana lymphatica secundaria rát. Az előbbi a vestibulumba, az utóbbit a cingulumba lymphaticusba vezeti.

A processus primarius felől a canalis facialis esante, fala által övezett prominensia canalis facialis latosik, a felől pedig az előbbi részén felkerül a fala membranodik elő. Az előző mivel fala latosik által van a canalis nodus lymphaticus nyílása, melyből a canalis hét része először a cranialis et vege nódus processus cochlearis

formis nyúlik előre. Ezben lépik meg a második lencse lymphanici. A hátsó falal való belátkozásnál felerős benyűedés a második lymphanici.

A hátsó paries mastoideus ex amictia pyramidalis, melyben a második lymphanici felerők, emellett nyílik van a lymphanicius művén. Az amictia pyramidalis mellett a canalis facialis, melyből a chorda tympanica furae extrema canaliculus chordae vezet a dobiureghe. A paries mastoideus felől az anterius mastoideum nyílása az oszibb ad anteriorum mastoideum foglyalja el, melynek felől részére his barátosabban forma amictis felerők és ilyen rávid mara. Itt aq. az anterius valvula ligamentum üreg, melyet foglyalja a pros. mastoideus. Többek között a cellulæ mastoideæ, melyek részben levágóval keltak: cell. pusium mastoideæ, részben csontvelő van benük: cell. diplosisæ: /

A tuba tibialis a dobiureg medialis és elülső falaiak belátkozási helyénél indul el, kb. 3,5-4 cm. hosszú, cruris, et proctográfiai részből álló cs. A cruris részben a canalis művű tibialis alsó felsé hajszai, míg a felől felerő a második lencse lymphanici művén való. U. is a dobiureg elülső és medialis falaiak belátkozásából elinduló canalis művű tibialis egy részt lencsével való két részre osztva, melyeket mint semimamalis művűtartás és semicanalis tibiae különböztetünk meg. A prosztatás tuba a canalis polypotatisában haladó, elől is lelt hiszeg porcos vágyi, mely fenderi előre, le is medial felsé haladva, a genit. proct. et analisában nyílik, az oszium pharyngeum tibiae által. Hátsó falaiak erősebb foglyaljai okozza a tibias tibialisát, amit az ill. levő nyirokliosok: tenuilla tibialis: mely jobban kiemelkedik. A tuba tibialis nem egyszerű, egyszerű. Leggyakrabban a membr. et porcos rész belátkozásnál, innen minden két irányban kiügül. A prosztatás rész 2,5-3 cm. hosszú, míg az egész tuba 3,5-4 cm. hosszú. A prosztatás járásával gyakran csak az oszium pharyngeum

felé keveredik rúgásos részökkel. Vérrel tökéletes arachopharyngea ascendens húzza el, havábbá az art. canalis pharyngealis. Többször a tiba garatli ujjácsírak topographiája, en n. is az ország fenekeinek széria felől tem. el fekszik, az alsó kagyál hárás ugye meágabb rövid az orszáregen keresztül, sebességgel abb. igen jól elvihető.

A dobhárnyban fekszik a halászatok, melyek malagok rögzítik a gyorsan lehajtó mozdulatjuk. A csontok közül a halapacsus / malacus / közvetlenül a dobhárnya fekszik. Megkülönböztetniük kell a rögzítőt, mely a recessus epipharyngealisban fekszik továbbra is a collum, mely folytatódik a rec. anteriusba. Néhány rövid vágás van, a dobhárnya legnagyobb pros. lateralis, mely ott a prominens malacaris lokorra, a csalóra tekinthető pros. anterior a Tibialis.

Párti illó / incisus / áll a halapacs fejével irányítva capitulumból eggyűs langambal és cnüs breviból. A cnüs lejtéjén nyeregethető irányban fekszik van, a halapacs feje mögére. A cnüs breve a forma incisivaban fekszik, a langam a kagyallal irányban, illetéleg közöttük egy kicsit leghagyva van a pros. lateralisban. A kagyel / pros. / ill. / áll a capitulumból, kétirányból, egy előre / egymásból / cnüs rektalineáris / / ezzel habár a rendiból / cnüs círritiszium / / cranialis / basicib, mely a fensztra ovalisban fekszik s annak megfelelően, habár két, lefelé néző círritisziummal. A capitulum is a cnüs lateralis levő belső oldalán, részlet a collum stapodus.

A csontokkal a háromkarci malagok rögzítik, a halapacs fejét a lig. malai superius, a recessus epipharyngealisban pros. anterius a lig. malai anterior a fensztra ovalisban nyeregetve rögzíti. A csontokkal a pros. fascia manus, lymphamiba manu porték adják a lig. malai lateraleket. Az illó testéb a lig. incisus superius köti a recessus epipharyngealis, míg a rövid rövid a lig. incisus pros. a pros.

incisio. A kengyel haljaiak a fessztrába kétig a lig. amictare bases phagedis, a két szár közötti hirányot hibálta a membra-
na obturatrix phagedis. A csontok között két incisio van: az ar-
kie incisio malleolaris, mely a nyergi ülőt per artie. incisio, la-
pedis a kengyel feje sérülő rész kubicularisba.

A csontok megalacíára valóval ismert a műsülyes tauror
lygrosis és a műsor phagedis. A m. tauror lygrosis a semicircu-
lis műsülyesban ered, s a pros. cochleari formáisen szöglebben
megörök, a halgyicsi nyelűt tapad, a dobbiártyát leleszíreni-
en lehívva, s így forró. A phagedis arcaianus pyramidá-
lisban ered s a kengyelre tapad, miközésekben, hogy a kengyel-
nek a fessztrába ovalisba való belékésékor, mit a hanghüllőmoko-
mok, a tökérejét gyengítse. A tauror ellátja a trigeminius 3.
ágá a ggl. otium útján, a phagedisról van facialis.

A dobbiártya alkahártyájával van belseje, mely finom, hal-
ványprinos. A nyílkahártyához csillár, sejtos kengyelhám fedti; ki-
vive arany hártyához melyek melegnek /: dobbiártya, csontok / e-
zekben hőrétege hártyával: A csontokhoz nyílkahártya nedákkal
alkot. Legnevezetesebb aplica malleolaris autópost. melyek kö-
zül arant-ba van beiggyárva, a pros. anterior malleoli és a chor-
da lygrosis. A plica incisio scruis longiora húzódik, a pli-
ca phagedis, a kengyell hártyába. Visszatérítve a dobbiártyat az
art. stylus malleola in a maxillaris internáljává erőtlygros-
sis per art. malleola media p. lymphanica. Legfontosabb
idege a glossopharyngeusból eredő m. lymphanicus, mely a pro-
muntorium rami amas laniusába facialis, p. lymphanicaival.
Athalad a dobbiártyen a chorda lygros, mely a facialisnak a há-
tulcs falán levő deratijából, keresztben a halgyicsi nyelűt, a fi-
szura párba lygrosanás lejt ki:

A dobbiártya nyílkahártyája rendikként hyperostosis révén

sukkal is el van látna. Legfontosabb a recessus epitympani-
-us, amib a klivikusok attitüsük neveznek, amibben a dobb-
hártya pars flaccidája mögött levő rec. membr. tympani su-
-perior v. Prüssák f. üreg, kisebbek a rec. membr. tym. aut. episod.
A belső fil. Legfontosabb része a labyrinthus, mely a sziklacsom-
ba van beszűrve. AII egy körös csontos tökből, ebben a hártyás
labyrinthusból. A csontos labyrinthus 3 részből áll: vestibü-
lumból, felkörös injáratokból és csigából. A vestibulum, mely a
doburag felől a primus utricularius emel ki, általában néve si-
me falú, csontos üreg, melyet a fenekei felemelkedő csont a vesti-
buli egy előtér recessus sphaericusra és háti részére ellipti-
cusra választ. A csontosval szemben, mely a pyramidis vestibu-
lival végződik, a vestibulum felől falai sziklacsomma miatt
el az aquaeductus vestibuli, mely a sziklacsom hatalmas felü-
lén nyílik a koponyaüregbe. A recessus ellipticusba nyílnak
a felkörös injáratok, a sphaericusba nyílik a csiga, melynek uji-
kára eláll a recessus cochlearis foglal helyet. A felkörös injára-
-tak a vestibulum mögött és bőle előáll helyezkednek el. Van
egy canalis semicircularis superior mely kb. a sagittalis révben
áll, egy posterior mely kb. frontalisban fekszik, egyszerre lateralis, mely
visszükészen előáll helyezkedik el. A sagittalis injával helyezéb-
ben deréknyílásban áll a sziklacsom tengelyére, a frontalis vélén in-
szessik szélesítéssel kihal begye sorogat fognak közre.

Minden injárat valamivel magasabb gyű felkörnél, egyszer
egyesen er a crūs simplex, a másik kiváltásával er a crūs can-
pillary. A recessus ellipticus felől névre csak 5 nyílást találunk
melyek felől is háti részére crūs simplex között nyílik egy crūs can-
pillaryal. A felől néveli a sziklacsontot ar eminencia arcua-
-tib, az oldalib a dobura felé domborodik ki. Ami az angusti-
-tib elhelyezést illeti a felőnek az angustia ar előtér végén

vau, a hártyásnak az alsó végei, s a családnak az előző végei találhatók.

A caeculus csaiga húrakatú hártyásnagy, melynek bárosis a belső hallojával fűzkei van, csúcsa pedig a cípőtől visszafele előre és kifelé tekint. A csaiga 2 1/2 csavarulatot tör leugye amellettikus hajjal. Maja a modiolus egy rövidtől belül többet, melyben a u. cochlearis és annak diéta, a qgl. spiralis feküdték. Felső csapunkt családból álló végrődése a lamina modiali. A modiolus hajjal dűghűségesen csavarodik a lamina spiralis orrba, mely tökéletlenül elvártja a rövidtől egy felőre két részre is által sejles lumenum.

A teljes elvártat a hártyás csaiga vézi, amely fölösleges, mala az u. u. helicobrama után függ össze. A helicobrama úgy keletkezik, hogy a lamina spiralis felől vége, mint hártyás lamina spiralis orabaudam nyúlik le a csaiga üregébe, s között a modiolus vége között van a helicobrama.

A lamina spiralis orabauda végéhez tör le a valamint labirintus vestibulus és labium tympanicum végrődik, mely közékelődik a hártyás csaiga vég vége. Megfigyelni, hogy maja a lumen spir. orae nem tömött török, hanem lumen u. cochlearis részére származik függ a membranák vanak, a fiorina spiralis s a lengyel felső a canalis spiralis modiali.

A caeculus labryinthus falain több helyett vanak az idegek átléptető, szigályos nyílások. Igy a pyramis vestibulum van a macula vibrax superior, a rec. sphaceticusban van a mac. crib. media, a rec. ellipticus hártyás végi u. mac. crib. inferior. A hártyás labryinthus részei megfelelnek acaeculusnak. A vestibulum két recessus, a közül az ellipticusban az utriusque fekrik, a sphaceticusban a recessus. A kettőt mögötben megköti a canalis valvula el, a dicitus utriculus macularis, eb-

ból indul el fölfele az aquaeductus vestibularis kibővítő csövek
eustachius, mely a koponya üregben a tűrő alatt kis
saccus eustachiusval vezetődik. A tűrőürekből nyílnak
a hártyás felkörök ivariak, melyek elhelyezésükben is ala-
külvilágban teljesen megfelelnek a csontosoknak. A sacculus-
val nyílik a hártyás csiga /ductus cochlearis/ melyet a sacculus-
val függően elő hál össze, a ductus reuniens. Kedvezőlegy hiáb-
lószödés van a cochlea vestibularis. A csiga felől vakkivájtásra
a cochlea cíptethető. A hártyás csiga előjárat, mely a malé tym-
panumról valaszthat el, a membrana basilaris felől jut a scala
vestibuli felé a membrana vestibularis /Raisen/ A m. basi-
larisban, amely mindenütt hártyából a lakultva fekszik, a Lor-
ki f. ossor. A hártyás labyrinthus az eustachius hálhoz, hárty-
tóból a csontos labyrinthusban van a perilympha. A csiga ideg-
vezetőihez, a spinae nervorum hártyás labyrinthus-
ban vanak a maculae cristatae acusticae. Ez pedig műszállak
a sacculusban és tűrőben, a crista a felkörös traktusnak
cunquilliajában.

A belső hallójárat a sziklacsont hártyás felülein nyílik. Rö-
viden elő, mely magába fogadja a u. acusticust, facialis, a u.
internusdnak is az art. auditiva internát. A fejeben hátsó
részre oslik, felől kissébb felé a canalis facialis nyíláca foglal-
ja el, elő magyobb felén pedig az a csigahártyának belső-
részre osztályos nyílás esik, melynek elő vanak a pedig a cochlearis ma-
trixra a tritice spiralis foraminosus, a u. vestibularis csiga-
nak az area vestibulari és a foramen pinguisere.

A látószerv.

Teljesen tükrök a t. manus, a u. opticus, a regio hirni-
férhető, melyek a szemgyó morgabírára és medvessentartá-

rána szolgálhat.

Szemgyógyászatban szükséges a szemről való látásra alkalmi látásjavítók. Többek között a szemgyógyász a körülbelül 10 cm távolságra helyez fel. A látásról végez a praktus aut. a hatalmas a praktus post. Az előző a szemre emlékeztető van. Összehűlő ötlet a szem látásához.

Talán magának a látásjavítók elől a szemmel optikai látásról van kérve, mely a szemre emlékeztető, a látás centrális hozzájárulásához meg a szemmel 5-6 fokos rövidítést fog hozni. A praktusok között a szemgyógyász legszélesebb rövidező az aequator. Az erre utóbbi rövidítés fekete részükön a meridiánalakok, melyek között legfontosabbak a függőleges és a vírszintes.

A látás alkotó részegék közül a körök túnica fibrosa áll a scleraból és corniából, a középső túnica vascularis v. iraea áll a choroidaból corpus ciliareból és irisból, a belső túnica vascularis áll a rectinából. A szem belsője az irreguláris és a lemeze többek között az iris és cornua között pedig folyadékkal töltött irág van, a camera oculi.

A sclera a túnica fibrosa magyobb része, több körösrövidítő részben összenőve, rövidítve. Legvastagabb az opticus belső részénél 1,1-1,5 mm; innen előre felé rövidül. Legvékonyabb az irányban torpidiáinál 0,3 mm. A körül az episcleralis lemez borítja, melyet a Tenon tok f. ascendens fed, belül pigmentált hártya fed; a laminar fuscá sclerae, mely nem átnálló, hanem a sclerait a choroidaból összehűlő lana feldíszesíti. Hatalmas rögek a meridián opticus állapására szolgál a laminar cribrosa sclerae, mely közül az a nervi ciliares fürodásnak köt. A cornicavalens-közötti elülső részén finam rögyű van, a pilus sclerae, a cornua belső részére röly van, ezt a cornua a sclera részé s mielőbb a cornuca. Az aequator köréhez alkonyatka v. verticissae. A cornua a

szclerával jobban kidomborodó virágzó hártya, mely az üre
limbus cornae által illeszkedik a sűrűs szclerahez. Öregkorban
a szél ravarás lez, és az üre, melyben sejtsík / gerinctoxin : ami
szclerahodás folytán áll elő. Legkiemelkedőbb granula a vertex
cornae. A hártya nem minden irányban egyforma, hossz-
tul 119 mm. széles, függelyes alhártya 11 mm. Törbülete nem egy-
forma, legnagyobb az ellérés a függelyes és virágzó részük körött leg-
kevesebben görbül a függelyes irányban. Ez az ellérés a physiologi-
cus articularis növök, mely kis fokban minden szemben megnő.
Kivétekből a cornuát többnél legnagyobb hártya, ez akkor van a
lamina elastică anterior / Braunerum : cornuán a részben
a propria, majd a lamina elastică post / Descemeti / nevezik az
egyprégű cornua endotelkel.

A substantia propria cornae, finam collagen membranaból áll
melyek a felületről parallelt futnak. A membrán közt helyezkednek
el a cornua szélén, melyek igen lepusztak, elágazottak, erős v. erősen
impregnálva jól megfigyelhetők. Többszörösen vékony libánsz fe-
mene nyirok ütőknek innen rendelhetőknek tartották.

Fentebb lány, hogy a cornua ban erőt nem vesznek, legfeljebb
szélén. Gyakrabban bántalmakban buyanilásnak a cornua ba-
nán u. grammist horzakat létére. Idegeit a u. ciliárisból hozza.

A chorioidea a túnica vasculosa legnagyobb része, iparukho-
ra, mint a retina pars optica. Igen erősen pigmentált, erő-
kel, idegekkel báru elbádat hártya. Hatálosan a sclerához
hanszian a u. opticus részére van a foramen opticum cho-
rioideae s illa kettő részről függönve egymással. Ezut-
tó szél a cornus ciliare bányaig. Rétegei: kivül a lamina
superior chorioidea, a mely t.k. az a hárta testikéres részét, ami
a sclerával egységi / lamina fusca / a l. superior chorioidea
felülein az equator körében villagatásban van

vanéket látunk. Ezek a *Laminae* f. *v. vermicosae*, melyek a
zúban a scleral csíkra, tűnek ki a szemből. Számosképpen
van 4. Ez alatt a *Lamina vasculosa* a magasabb prae*ciliaris* poszt-
capillaris rétekkel, ez alatt a *Lamina choriscapillaris* a rend-
kívül rövid fonalat alkotó hajszál rétekkel, s legfelül a *la-*
mina basalis v. lamina vitrea. Brück f. hártya: önmálló
aberrációk a chorisidának. Egyes általánosan: hártya, macs-
ka: sojátságos zöldes független világító színből van, ar u.
uvea papillae tuncim.

A *corpus ciliare*, a chorisidánál jóval vastagabb, által-
szemben az abakus hártyával, amely előbb elvészve oda az i-
risbe megy át. Vastagságát a belső agyarról röviden irányít
szorva. Belőle felrinni, amely a leucéhez fekszik meridi-
malisan feküsző részéhet kötünk, a *processus ciliaris*kat, a hár-
tyuk levő leucárdiákban pedig a *processus ciliaris*kat. A
processusok száma 70. Hátul végükön, előbb tükrözésen
megvastagodnak. A processusok háttel szabadon hagyva
egy rövid gyűrűt, az orbiculus ciliaris, a chorisidánál ve-
lően körös helyén. Ók maguk pedig a *corona ciliaris*kat ke-
pezik. A c.c. belsőben a rövid rövidítésű *musculus ciliaris*kat
láthatunk, mely a leucé mozgatása által a szem acommodatio-
zára szolgál. Nyilaljainak egy része ciliárisan megy, f.
Miller f. izom; a többi meridiomalisan: Brücke f. izom:
A *corpus ciliare*t innen előbb leucéből rögzítő zsinórba cilia-
ris: l. a leucével: Belül a *corpus ciliare* épen ülyan l.
basalis beléli, mint a chorisidát, azonban a retina
prae*ciliaris* fedik. A leucárdiának a hártyára, ebben
van a *u. ciliaris*.

Az *iris a corpus ciliare* előtt kb. a frontalis síkban helyez-
kedik el, közigény a rögarak általában átmeneti szolgáltató-
lásnak, a gyűrűláncnak. Egyszerűsítve körülölelik, s i. a

gyűrűbőrök szélet a leucos valamivel előbbre nyújtja. Rend-
kívül finom erékben gardas, szakadék nincs hártya. Hártya
felszínen radialis radiák vannak, a plicae iridis. Ezek a
margó ciliárisról elérne mindenek a margó gyűrűjéig. Az
iris színe egységesen kék változó, néhol rózsaszínű. Azonban
színeket két rész van, egy hártyás rövidabb gyűrű ar anulus iridis
major vagy belső világosabb anulus iridis minor. Ezennel
nem felfüggesztik világosabb és rövidebb helyek is vannak. A
színe két hártyával nem teljesen függ, a pigmentum mennyiségeitől is
hatókony. Minél több a pigment, annál rövidebb az iris.
Az elhelyezés pedig amelyikben van befolyásolva, hogyha a pig-
ment csak a hártyás felszínt fedné ki mindenben van, akkor a
színe világosabb színe, rendesen kék nincs, hanem általában az
iris szívében is lerakódik, a színe rövidebb lesz. Ha egy-
általában minden pigment az irisban, a színe belső résznek vo-
rós színe válik az írisen, ez halvány rozsdaszínű lesz.
Ilyen az albinoik színe, akihez hártyában az agyúk bet-
ben kevés a pigment. Az iris margó gyűrűjének vékony
fehér vánal szegítsé, a pigment kiemelkedik a gyűrűtől röviden.

Az iris elülső színes részét a felületi foltokkal körülíró hártyával
van fedve, mely a margó gyűrűjéig tart. A legrosszabb
a abrusus iridis, abban van beigyezve a musca splinter
gyűrű is a felületi gyűrű. Ezpedig a belső anulus
iridis minorban van a splinter, a két anulus hártyáin
levo círculus arteriosus iridis minor által határolva.
Belül membrana limitalis hártyája, az a retina
gyors irridenciai: pigmentum hártya fedik.

A tuncia nervus aki a retina rendkívül finom
elülső részén általában hártya, amely pigmentes hártyás
szége által határol a choroidalis hártyához. Székereté a legyűrű

felosztjuk optikára és párás szemre.

A párás optika v. horzósgercséntelenben vett retina, a choroidálisval összeférők, a párás szem a corynus ciliákkal és az irányító béllel ki, aminek megfelerően párás irányítással és párás ciliáris retinával rendelkezik. A p. optica, a p. ciliális cípkerettel vanak, az erősebb részük által van elhatárolva, a cípkerék száma a párás ciliáris rövidkörök számának feletti megegyezik. A párás optikában, a szem körülöttő polárizáció van a forrásnak optikájának retináján, ahol a normális optikához belépését, helyesbítő környéket látjuk a papilla és optikai, amely kidomborodik, körülötte egy valójában által van elhatárolva, az excavatio papillae physiologicával. Az excavatio körülötte lép be a régi centralis retinae relaxatívagy felől is alacsony súra, amelyek ionikus növekedés a temporealis szakára vonhatóak. A papillától először pigmentált rövid varrat követi, az u. m. choroidalis v. pigmentozárius. Tegát súra, hogy a papilla fejezére végkörülökkel minél előrébb, az erősek valkállnak /Mariani/ is nincsenek. A papilla magasabb oldalán lateralisan, hatalmas varrat, illesben, egy vörös színű rövid foltot látunk, a membra fibrosa, melynek kötője párás centralis, átlag 1-7 mm. átmérőjén röviden árok. Ez párásban a szem hatalásától kezdődően a vörös színű árokban, vagy az árok hatalásától, mint a retina többi része ar. u. peripherikus látásra vonatkozik. A retina vonkerelettechnikával, több neurálisból áll. Így az árok mentén a u. recipiens, melynek szíjai a cseppekkel és pálcaforma szíjak, a több granulosum adományt is ad. pálcaformae ext. foglalják el, nyílvályai pedig a cseppek és pálcaformák. Az neurális a u. interneurális, mely a hatalás szeméres és betűs pálcaformáis növegt foglalja el. A 3. neurális a u. centrifugális, melynek szíjai a retina dicséjére rövidebbek varrak, amin a neurális legénységek által az optikába kerülnek, a melyek által a thalamus hatalás végrejárunk. Kiválóan optimál-

pigmenthain részleg jeleni, mely a szemben leg külön-fájából
jelölik, praparálás alkalmával, a vélénkben összefüggő
choriocidéhoz kapcsol. A pras. coeca szerkezetében az ill. emli-
tett részékből csak a pigmenthain van meg, a többi azon
perverta variation megszűnik.

Az üvegtető /: marginis vitreum / a szemgyógyászatban magyobb
felét foglalja el. Egészén átlátszó vizelhető, hosszúvájú anyag,
hőműködésben finom membrana hyaloides által. Ez előző vé-
gein a lemeze befekvésére sorolható fovea lentis van /: formava-
tellatio v. hyaloidea / Az üvegtetőben gyakran egy finom fe-
hér hőleg látható, amely az üvegtető háttérénél a popul-
larum optikai látványára. Ez a hőleg a canalis hyaloideus ma-
naderanya, ahol az embrioban megvolt arteria, amely az art.
embryalis retinæ földelávában húzódott az üvegtetőnél
a lemezbe. Finomabb merkerében az üvegtető fibrillaris
rendszerét néhán. Ez a membrana terminalis utijain a
zömlé ciliaris nostriával függ össze.

A lemeze /: lemn. crystallina / Römmek lemeze, melynek hatal-
pis felülete dombozibb mint az előző, átmérője 9-10 mm.
was hossza átlag 4 mm. a tengelyben, súlya 0.22 gr. Megkö-
lönítő részük rajta egy pontos csík és pont, amelyhez a lemeze
tengelye kötőssé, a lemeze legprimitívebb részén hőműködés
ill. a lemeze cseppalgyak meverezik. Ilyenkor helyrehabban
az equator előtt is mögött, a lemezmegnyitás révén a lentis
: Lentis /: v. zömlé ciliaris, mely a n. ciliaris közvetítésével a
lemeze accommodatióját szabályozza. Fenstrikai lag az üvegtet-
őt megcsök. Létezik rövidített. Krusták hiragon a spatiaco-
mulus in. A lemeze anyaga igen ruganyos, szabályos részletekből
ill. amelyek a lemeze palacsain találhatóak sötétebbek a
szemmel a hozzájuk. Lemeze csillagokat hoznak létre. A cíl-
lakban minden hármaságú, köröbbel körözőbb lesz. A leme-
ze minden részén hármaságú, köröbbel körözőbb lesz.

ére kihúzó felőri mielőtt fűrészük / megpróbáltatás / fedője alatt a fejtődési maradványok leküntetési lemezből van, amelyből a magasabb előzőre a bonyomultak a maradványba is. Tisztábban egyenállni a lemeze teljesen hasonlít, hiszibb körök és magasabb barna rész, a magtárral párhuzamosan. Ezáltal a lemeze ruganyos rágásában vezető csecsemődötője többé lesz, amihez következne a 45. év körül jelentkező presbyopia. A körök általános elvarázsolása pedig a hályogot, / károkat / okozza. A lemezen idegek és erék nincsenek.

A lemezzel kapcsolatosan próbáltunk a zsinór ciliáris lumenet is. Ez fűrész rügaras fibrilációval jár, melyek a cornu ciliare belső felületről mennek a lemezre, sottor aquator előtt is megtalálhatók. A fibrilák nem rügalmaznak, merev formájuk. Töredések a cornu ciliare belső felüleinél tülbőrözöttjain láthatók, több helyütt egy-egy rövid összefüggésben is lepárnák. Magában a lemezen fűrészhez kötődő elválasztásban, nincs legpárnák a felületeken.

A camera ventrális szemében, a lemeze előtt a cornuaig terjed, az iris tiszta sárga színe a posteriorra vonja. A posterior aranyszínben oly hasonló, mint a hijszaki ireg, hogy közös szemben szemcsomorral szolva, attól nem is verszik figyelembe, és csarnok alatt az iris és cornua közötti irregel várják. Ez irregel teljesen átlátszó folyadék a himen or aquacius / csarnok / / belülről. Legtagább a csarnok közepén, oldalról felső forrásokban szükül, az iris és sclera délnyugati részénél az ú. n. csarnokrúgban teljesen megkövült. Ezután a lejáró az iriszt a sclerával egy csapájnak nevezik hétiesnek, a lig. pectinatum iridis, azonban a teljesen a sclerában az iugularis venosus vért tartalmazó csarnokkal, a cornu ischlamii v. sinus venosus scleracis, mely 18-20 fokon ve-

to our subjects as we have no historical figures to call upon.

Strioben is a ciliis a lumenben igen felszínfelületeket hajlítja ki a rövid alabok vannak. Strioban a m. rectrix-
bar pügylíbe és a dilatator pügylíbe, a ciliumban az m. ci-
liaris. Ez a venos hőréle az erek irányába a pügylíbtáj-
ságát meghatározza abban, hogy ennek folytán a sphincter
nagyobbra lépve, nőtállan, a dilatarii hibogitja. A két rövid
hőréle a sphincter az erek meghosszabbításával, a dilatör a ciliophathic
hőréle hagyja el. A m. ciliaris a ciliis accommodationát segíti, melyet
lehetővé teszi, hogy sebéség szerint hőréle is hárulva is ilyen
lássunk. U. is a m. ciliaris rottjainak összehúvódására a
láncs. membránnal lez, ami által alkalmaz a hőrébre való né-
zetet, a praeputium rövidítéséhez szükséges pedig legyül, ami
alkalmazza lez a hárulva való nézést. Strioban a m. o-
culomotorius hagyja el a ciliophathic részén. A láncs ill. leír
meghatározza a rövid alabok ciliáris /: Láncs :/ hárulással hűt-
niuk

Het enige uit de hand geschrevene: Ide, verberen dat er een voorval is
welk de voorwaarden voor een goed geslaagd huwelijk, te vóórblé aange-
haakt en daarmee geassocieert is en arbeide. Vorigt even eerst no-
tuek.

Fazit: A személyes jogi rögzítés innen kezdődik a személyes
meghatározása az országban, habár hozzáérhető nem, amelyek
hogy jogszabály fogja. Habár jogi rögzítésük van, leva-
lesz jogszabály rögzítésük. Ez nemrég történt van, a körül-
írókkel szemben, ahol az elnököt a fejedelemről beszéltek.
A körülírókban van, hogy a kötődési jogi rögzítésnek megfelelő
legyőzés, habár az obligáns jogi rögzítés. Az obligáns jogi rögzítéshez való
megfelelés a jogszabályról. Ezután le van a rögzítés felülvizsgálata, plá-
nálás. Ezután a jogszabályt kijelölhetik a rögzítésre vonatkozóan.

habadnak előre. Tílón enyhítő a rectus lateralis, melynek
közös eredésben kívül külön eredés van a fissúna orbitalis
sújt. mellett. A leváradás ely minden bőrénél, hogy a magy rectus
kereszteze a rectus aequatorialis, a cornicibus mintegy 5 mm leped,
mely teljesen egyszerűen, hanem nagy, hogy a 4 rectus leváradá-
siál összekötő vonal spiralis alakot ír le. Legnagyobb leped
a pr. sújt. arctiás a r. lat. r. inf. a legkisebb a r. med. Ez után
különleges az obliquus sújt. amely a rectus rectus felé mediális
parthában halad előre, előtérben kisebb a parthányon a
brachialis sújt. köztől hátrafelé fordul, s amelyet a sújt.
az magjától a bülbücs lateralis felén leped. Az obliquus inf.
a rectus rectus füleknek előtér réslein ered, fordul hátra, s
aequatorius magjától a rectus lat. felén leped. Az irosh elhelye-
zésével számosan összefügg működésük, amely a hármas
szöv: a rectus superior a rectus felé befelé fordítja,
 " inferior " " le is kifelé "
 " " " " " " "
 " " " " " " "
 az obliquus superior " " " " "
 " " " " " " "

Az irosh innervationját az oculomotorius végzi; csak a re-
ctus lateralis a r. obliquus, az obliquus superior is az
brachialis tölgyi ált. Az iroshat visz. fascia varii körül, a-
mely lehúzza az eges iroshat parthának leváradásával
magára a bülbücs is rögzítését, ahol a bülbücs borítása
van f. lokális magjától, az pars. anteriora és posteriora voltak. Az
pars posterior a pars anterior fennmaradt működésében hő-
törővel. A selvész által véhelyi füsem hőtörővel hűti az
epicleralis hőtörővel: /Sed et hysteresis leváradásával az irosh-
hat, melyhez rögzítésük során u. a ligamentum rögzítéséhez
alkalma függ velük össze. Ezután a ligata fibrosa hasi

gálló hiszülei az innushnak, s nögylik a szemölyöt. Ezennél másik fontos képessége a szemek a peri orbita mellett a szempódszobát lelőni ki, együtt halcsanthiolya gyűrűjük is melegítve! Ehhez a szemhély hibájával kötött függősége. A halcs hozzá szemcsövel tölti ki, az orbita üregét, az u.u. conjunctivus aditusum orbitae, melyben a szem innen, ennek idegei vannak beigyezve.

Az orbita gyűrűjük alakú, esentes falak által alkotott üreg. Ennek a részüreg leg hatalmas része a levő for. opticus kezére, bási partján az arera vezető nyílás, a szemelvára orbitae, melyet a magas nyugorbitalis és infraorbitalis övez. Az üregen két falat különösen külön meg, felől, ahol medialist és lateralist. A felől fel / gyűrűszemelvára orbitae // felől nyílva a horizontális hiszék részben a sphenoideális rizom hiszén nyílik áll. A medialis falat az ailla propteryalis, az es lacrimalis is az os ethmoidale lamina papyracea játépezi. Az alja fal az os zygomaticum-ból a maxilla facies orbitalis-ból is az os palatinum prosz. orbitalisából áll, míg a lateralis falat az os zygomaticum is a sphenoideális magyarán nyújtja bejárni. A felől is lateralis fal hozzá van a fissura orbitalis superioris nyílásai, melyek a u. oii. oculomotorius, trochlearis, abducens, a trigeminus 2. ága is a vena ophtalmica lumenek által. A halcs is alja-fal hozzá van a fissura orbitalis inf., míg a trigeminus 3. ága látható. Az alja falon a nélküli os canalis infraorbitalis halad. A med. falon a canalis lacrimalis felől nyílik a forra nasi lacrimalis a medialis is felől a fal csatlakozik, a foramen ethmoidale anterioris cseppesztők találhatók, míg a felől fel lateralis elülső részén a gl. lacrimalis befektetve van ahol a forra glandularis lacrimalis.

A szemhéjat / palpebraet / két bőrredő kejeiből takarják le a szemek, közrefogva a szemüveget / rima palpebrarum ista-
dialisan is lateralisan a két kamuius rima palpebrarum
egyesíti a szemhéjat. Egyenre a bőrredőnek az alsó pal-
pebra, míg a felőben egy hármas kamuius levárt hálózatban a
bőrredőt. A szemhéjak külön felőniel bőr fedik, a belső a conjunc-
tiva, a rövidebb a hármas palpebrae. Ilyeneket bonyavonva a bőr-
be a pilbarcok / ciliae / egy v. két sorban. Megőltük epičia
szemüvegi nyilásokat hálózat rövű egymássallett, a Meibom
f. glandulába tartozó nyílásait. A palpebrák belső oldala a m.
orbicularis ciliis rövidi haladnak, amelyek a medialis szem-
üvegen levő lig. palpebrarum medialis kapcsolnak.

Mint már említettük a felőszemhéjban van is a bőr-
ben mirigyek között egy erős rete lamina van a tarsus / pillar-
pare / a cíliák között finom, a venétek miatt gyakrabban
mirigyei vannak, a gl. ciliares attallasi.

Az alsó szemhéjban gyengébb a tarsus. A két levél, melyek előre
dombordó sorból vannak elállva medialisan lig. palpe-
bralis mediale lateralis egy gyengébb részén, a rövidebb palpe-
bralis egysíti;

A palpebrák belső felőniel borító conjunctiva az epoconykt.
hártya, mely egy részt a szemhéj belső felőniel fekszik / conjunc-
tiva palpebralis / más részt a szemüvegjára terül ki, / con-
junctiva tibbi / A hosszú áthajlású hegy a formik conjunctivae.
A belső szemüvegnél a conjunctiva az egész hártyának
decs. van, a caruncula lacrimalis semmellel egy hártyájának
a lacr. lacrimalis. A caruncula hártyájának a levő
Hawder f. mirigy horca lélje. A caruncula előtt függően
álló gyenge redő látható, a plica semilunaris. melyet a k.
az állatskálával meglévő harmadik szemhéjjal meghatároz

richtibus: univadranja. Triveli székhelytől l. pravethanban.
 A hártyaapparatus két részből áll: a hártyalvábarátó és a
 hártyaburás hártyákkal. A hártyák elválasztására a gl. lac-
 rimalis, mely a szemgödör felől lateralis megfelelben van
 elhelyezve, két részből áll: egy gl. lacrimalis rövid rész, a gl. in-
 nominata. Galeni: ís inf. kör: gl. congregata, et mai: /
 melyeket kálmán, vti septem, valamit. Mindkét mirigy-
 ból számos finam kivétele nő indítva, melyek a szemfe-
 lira felől forrásában nyílnak. A csáverkáken kifolyó ca-
 lardék a szemhéjuk közé kerül, s pihogásba kerülve a belső
 szeműrűba, a cornua is a szemhéjuk közé levő rész, amit je-
 lű a lacrimalisnak nevezünk. A belső szeműrűban a hártya
 a lacrimalisba kerülnek. Túmori indítva a hártya-
 zat körülük canalium lacrimalisból sacculus lacrimalisból
 indítva naso-lacrimalisból áll. A canalium lacrimale
 a felől is alsó szemhéjba igyazott hártyákkal meghajlott finam nő-
 ven. Herzödök a finamnak körül, egy cseppre a felcső szeműrű-
 ból, finam pustuláriával, a pustulárum lacrimálval. Röglet-
 ben meghajlott lefűzők által belenyílnak a sacculus lacrima-
 lisba, mely a sacculus canalis lacrimalis felől végre a forma pa-
 lacrimalisban fekszik. A két rövid becímles helyen egy kis vertébi-
 lümbe árklik össze, s a folyik be a l. ha. vacuisba. A sacculus lefelé
 megrövideződve általágy a dexterus nasolacrimalisba, mely a horde-
 lium rövid, lefelé szárba kötőszeműrű legénél, leugrik az al-
 azzárrával. Lefűzők által a jobb is bal ductus előre és medial
 felé convergál egymával. Az egész levezetés rendszerét nyílha-
 bárly a bélába ki, mely helyenként csilláromos, vagyiból hár-
 tycsínes hengerhármasnak van bőlve.

A hártyarectis innervacióját a n. facialis vigzi, de nem közvet-
 íti, hanem a trigeminus utjához. U. is az innervaciót a trigemi-

úrőz ágáiból eredő u. lacrimalis nőgei, melyekben a specialis röntök
megbírásuk, hogy a zgl. spheno-palatinumba menő facialis
inguinalis átmenetek a zgl. spheno-palatinumból a u. zygomatici
csaba, er praezig. maxillaris u. lacrimalisban.

A szem és szemüreg részei. Utalásomig az a. ophthalmicaiból
jön, mely a szemgyökök adott ágakban kívül a lacrimalist, pan-
thalist, ethmoidalis aut. is prae-. t ad sbb.

A szemgyökök menő ágai: az a. centralis retinæ és az a. cili-
aris. Az a. centralis retinæ a papillariból lép be, ott a papillaris rágó
is inf. re völök, ekkinek a. nasalisre is tanyporealevre vonlanak.
Elosztásuk vegyenesen typus rezervál meg a matematis csek a
capillarisokban van.

Az a. ciliarisok a cil. post. breviora, a cil. post. longiora is
a cil. aut. re vonlanak, többiek az irányukban ellátó art. bol
erednek. Az cil. post. breviai 4-bög, amelyek a choroides
lamina choristica papillariból vonlanak el. Az a cil. post. lon-
gior /:2:/ a cornea ciliare is virág habanak a cir. art. iridio ma-
jor adjekt.

Az a cil. anteriores /:2:/ a cornea mellett fürdnek be, a cir-
culis art. iridio minor adna.

A venék közül a v. recticorda a ciliátor ligákban lépnek
ki szemük rendesen 4, a choroides lamina vascularisjából
erednek össze. A v. ciliaries a szem vénáján, vénával ill-
nak kapcsolatban.